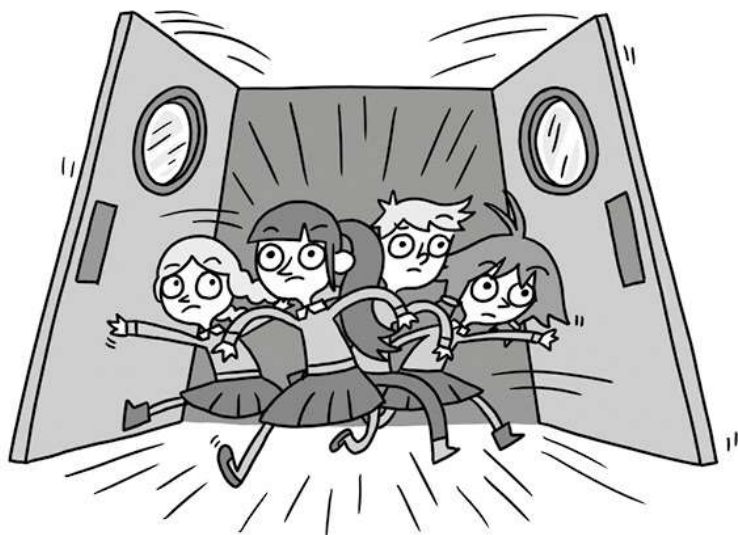

Pro duris IŠLĖKĖME į žaidimų aikštelę.

Džudė GEROKAI pirmavo, nes moka bėgti MEGAGREITAI.

Kai pasiekėme tą vietą, iš už dviračių pašiūrės kylantis miglos debesis buvo beveik išsisklaidęs.

Džudė priglaudė pirštą prie lūpų – tai reiškė, kad turime TYLĖTI. Tada dviem pirštais parodė į savo akis, paskui į mus ir vėl sau į akis. Supratome, jog nori, kad ATIDŽIAI ją stebėtume.

Tada ji parodė į Zaką ir pakėlusį rankas prie veido ėmė krutinti pirštus, tarsi fotografuotų. Supratome, jog nori Zako telefono, kad galėtų padaryti ŠMĖKLOS nuotrauką.

Zakas padavė Džudei savo telefoną ir pažvelgęs į mane sukuždėjo:

- Ar užuodi?

Aš palinksėjau, nes užuodžiau kažką panašaus į dūmus, bet tokių niekada anksčiau nebuvo užuodusi. Kvapas buvo keistas (ir šiek tiek šlykštus).

Tada Džudė sušuko:

- **PIRMYN!**
PIRMYN!
PIRMYN!

Ji puolė už dviračių pašiūrės ir ėmė fotografuoti kaip išprotėjusi.

Bet ten nieko nebuvo.

MIGLOS DEBESIS
buvo DINGĘS.

Tą akimirką ėmė kvykti **PRIEŠGAISRINĖ SIGNALIZACIJA**. Mes užsikimšome ausis ir pradėjome

kaip ir **VISI KITI** žaidimų aikštelėje, nors buvome mokyti tokiu atveju elgtis **ATVIRKŠČIAI**.

Meisė **STAIGA** nualpo. Mudu su Zaku, suėmę už rankų ir kojų, ją pakėlėme. Taip visada darome **GAISRINĖS SAUGOS MOKYMŲ METU**, nors panelė Džouns mums kaskart praneša tikslų jų laiką ir patikina, kad **NEREIKIA NERIMAUTI**.

Kai visi išsirikiavome **EVAKUACIJOS SUSIRINKIMO VIETOJE**, ponas Kapininis, mūsų mokyklos direktorius, patikrino mus visus pagal sąrašą, kad įsitikintų, jog niekas neliko viduje. Per savo **MEGAFONĄ** jis pasakė, kad turime **NEJUDĖTI** ir **LIKTI IŠSIRIKIAVĘ**, kol atvyks **GAISRININKAI**, nes šįkart tai

NE MOKYMAI.

Daug kas panikavo ir verkė, nes baiminosi, kad

SUPLEŠKĖS

klasėse palikti daiktai, pavyzdžiui, mėgstamiausias penlas ar skaitoma knyga. Garis Peris niekaip nesiliovė sapalioi apie prarastus **KUKURŪŽŲ TRAŠKUČIUS**.

Tada pradėjo lyti ir **VISI** vėl ėmė spiegti. Garis Peris pasakė, kad jaučiasi **NUOGAS**: jis neturėjo džemperio ir dėvėjo tik marškinėlius, kurie permerkti lietaus tapo truputėlį **PERMATOMI**. Ponui Kapininiui teko per savo megafoną **BE PALIOVOS** visus raminti.

TADA pamačiau ją.

Negalėjau patikėti!

Ji sklendė **APATINIŲ KORIDORIUMI!**

Kaip tik tą akimirką išgirdome **SIRENAS**. Atskubėję gaisrininkai atliko **PATIKRĄ**. Tada pagrindinis gaisrininkas priėjo prie pono Kapininio ir pasakė, kad viduje

tuščia ir kad nebuvo JOKIO GAISRO.

Gaisrininkui tai pasakius, visi ėmė

Garis Peris kumštelėjo orą, o kelios šeštokės apsikabino ir pradėjo verkti.

Bet aš, Džudė, Zakas ir Meisė tiesiog SPOKSOJOME vieni į kitus. Nes žinojome, kad priešgaisrinė signalizacija be priežasties neįsijungia.

Zakas staiga aiktelėjo ir pasakė:

- O kas, jei

įėjo į mokyklą, kad pasiimtų savo EISMO REGULIAVIMO LAZDELĘ, ir įjungė DŪMŲ DETEKTORIŲ?

Visi AIKTELĖJOME, nes supratome, kad Zakas teisus!